S. Clara

Clara ṽgo admirabilis ⁊ sanctissima. de ciuitate assisij. claro satis genere tra-
xit originē. Cuiꝰ pr̄ miles. mr̄ ortulana dicta diui francisci disciplinis ⁊ exem
plis in diuino ope plurimū erudita. Hijs tribꝰ apud assisiū vrbē ṽtute sctitat ⁊ gr̄a
in p̄cio habita. q̄ ad ecciam sancti damiani cōmigrans collegiū sanctū pauperū do
minarū ordinē inchoauit. in hoc arto reclusorio p. xlij. ānos mirāda carnis sue ma
ceratōe ⁊ ī opibꝰ virtutū claruit. diuersa q̄ꝫ miracula signo crucis pegit. Cū sub im
peratore friderico quassata eēt eccia. Et in assisiū hostilis furor irrueret. Et sarrace
norū gens apud damianū scm̄. intra claustrū ṽginū influeret. Clara infirma ad ho
stiū agmen se duci iubet. Et ān hostes poni p̄cedēte ea capsula argentea in qua erat
sacramētum eucharistie. ⁊ ī orōne cū lacrimis ait placet mi dn̄e inermes ancillas tu
as manibꝰ tradi paganorum: Custodi famulas tuas illico ad aures eius intonuit.
Ego vos semp custodiā. Et mox q̄ muros ascēderāt. obsidionē derelinquūt. In re
ligioso eius transitu innocētius q̄rtus cū cardinalibꝰ eam visitās. ab eo remissionē
oim peccatorū obtinuit. in dn̄o ꝯfortata. xvij. diebꝰ nullū cibū sumpsit. Tandē ait
ad aiam suā. vade secura. q̄r bonū itineris habes cōductorē. in crastino igit̄ beati laurētij egredit̄ aīa eius
sanctissima. Et ad sanctū georiū. vbi corpus. b. francisci p̄mo cōditū fuerat deportat̄. Agnes aūt soror eiꝰ
ad agni nuptias euocata interiectis diebꝰ ꝯsecuta est. Et cum sanctissime vsq̄ꝫ ad vite exitū vixisset. ⁊ do
minus ad gloriā eius plura miracula fecisset. anno. M. cclv. alexander quartus in sanctaruꝫ cathalogo eā
aggregauit. Et eius diei festum pridie ydus augusti celebrari mandauit.

S. Antoniꝰ de padua

Antonius p̄ria hispanus. vlixbona ciuitate oriūdus. ordinisq̄ꝫ minorū frater
Uir vtiq̄ꝫ sanctus. ⁊ multis ṽtutibꝰ adornatꝰ. Is in baptismo ferdinandus
appellatus. primo canonicorū regulariū habitū suscepit. cūq̄ꝫ audisset frēs minorū
apud marrochiū. p xp̄o necatos. p eis habitū minorū accepit. vbi nocturnis vigi
lijs corpꝰ mira abstinētia macerauit. Hic gloriosus pr̄ cognomine de padua dictus
Cū ibi predicans diu requieuit. Et rome de mandato summi pōtificis pegrinis plu
rimis p̄dicaret. linguaꝫ sic mouit vt tam greci latini francigene teutonici q̄ꝫ anglici
om̄es q̄ audiebant clare intelligerēt. Et cū inter religiosos nō solū sue etatis. ꝫ pri
orū seculorū oībus lr̄is ornatissimꝰ haberet̄. Sacrarū lr̄arū archa cognominari me
ruit. Et cū tholose bononie. ac patauij diu theologiaꝫ egregie docuisset. Hac tēpe
state patauij infinitꝰ clarus miraculis moritur. Et a gregorio nono pōtifice eas ob
res statim in sanctorū cōfessorū ꝯsortiū refert̄. anno. M. ccxxxij. Inuenta est po
stea in translatōe corporis positi de loco vno ad aliū. lingua eiꝰ in ore adeo recens ru
bicūda q̄ p plures annos cū corpe sub terra iacuerat ac si tūc decessisset. quaꝫ beatꝰ
bonauentura. affatus ē. O lingua bn̄dicta q̄ semp deū benedixisti. nūc apparet quanti meriti fuisti. anno
deinde dn̄i. M. cclxiij. cū eius meritis patauina vrbs de manu etzelini tyranni liberata esset ciues ecciam
p̄grandem atq̄ꝫ pulcerrimam ad eius honorem extruxerunt.

Ordo fratrū theutonicorū in prussia p hec tp̄a ortū habuit. Cū pruteni barba
ra gens ⁊ ydolorū cultrix. vsq̄ꝫ ad fridericū impatorē eius noīs secūduꝫ fuit.
Sub eius ṽo ip̄erio cū amisissent xp̄iani ptolomaidē sirie ciuitatē. fratres theuto-
nes sancte marie appellati. Inde fugati in germaniam rediere. Uiri nobiles ⁊ rei
militaris periti. qui ne per otium marcerent. fridericū accedentes prussiam germa
nie cōterminā xp̄i cultū spernere dixerūt. Sepe illius gentis homines in saxones
ceterosq̄ꝫ vicinos excurrere ad orientē em̄ massonite poloniq̄ꝫ rura colūt. Occiden
tem saxones occupant. aquilonē balthei maris excipit littus. Ingentem igit̄ vim
pecorum atq̄ꝫ hominū abigere. esse igitur in animo sibi compescere barbaram gē
tem. annuat tantū imperator ꝓuinciam. quod fratribus perpetuo iure possidendā
tradat. si eam armis acquirant. conradus quoq̄ꝫ dux mosauie ⁊ Cuyamie q̄ secꝰ ter
re domini affirmabat. Ius suum in terra colman vocata fratribus cesserat. Grata
oblatio friderico fuit. Qui litteras sub aurea bulla ꝯcessit. Illi sumptis armis bre
ui tempore omnē prussiam subiecerunt: frumenti ferax regio est. aquis irrigua. ⁊ plena colonis. mlta am
bitiosa oppida. multi maris sinuosi reflexus amenam efficiunt. pecorum ingens vis. multa venatio. pisca
tio diues. Ex illo tempore lingua theutonica introducta est. Et cultus xp̄i gentibus imperatꝰ. Ecclesie po
stea pontificales erecte transuistulam pomezamēsis. colmēsis. warmiensis ⁊ Sambiēsis. Arcē item nobi
lem ⁊ amplissimam marieburgū vocant. hic sedes magni magistri. Et cum theutones huiꝰ religionis in
uentores fuere. Nemo ad eam recipit̄ nisi theutonicus. nobilis ortus parentibus. Ob eam rem vestimē
tis albis vtuntur. nigra cruce insuta. vt aduersus inimicos crucis pugnare velint. barbaꝫ om̄es nutriunt.
exceptis qui sacris altaribus seruiunt. pro canonicis horis dominicam orationem vsurpant. Nec̄ꝫ litte
ras discunt. magne hijs opes fuere. nec minor potentia q̄ꝫ regibus. Sepe cum polonis contendere.